

Vážená paní Zuzana Čaputová, prezidentka Slovenské republiky, převzala záštitu nad Mezinárodní konferencí v Bratislavě ve dnech 13. a 14. února 2024

Obsahem konference bude připomenutí 33. výročí vzniku Rady hospodářské a sociální dohody ČSFR – tripartity.

Bezprostředně následoval vznik Rady hospodářské a sociální dohody na úrovni České a Slovenské republiky. Tím byl zahájen hospodářský a sociální dialog mezi vládou, odbory a zaměstnavateli na tripartitní platformě. Plnohodnotný hospodářský a sociální dialog v době po listopadu 1989 výrazně přispěl k přechodu hospodářství ze socialismu k demokratickým principům při udržení sociálního smíru. Cílem tehdejších zakladatelů federální, české a slovenské tripartity a dnešních organizátorů konference

je také upozornit současné i budoucí české a slovenské vlády na to, že je moudré a prospěšné pro občany i zemi respektovat životem ověřené tripartitní jednání. Navíc v době hluboké a nebezpečné hospodářské i sociální krize v obou republikách.

Ing. Tomáš Malatinský – předseda Přípravného výboru a emeritní ministr hospodářství SR

Petr Miller – emeritní ministr práce a sociálních věcí ČSFR, signatář dohody o založení tripartity

Ing. Alojz Engliš – emeritní viceprezident ČSKOZ, signatář dohody o založení tripartity

Rudolf Baránek – emeritní předseda Sdružení československých podnikatelů, signatář dohody o založení tripartity

Poznámka: Pozvání na konferenci obdržel od pořadatelů i nový prezident České republiky pan Petr Pavel a předseda vlády České republiky pan Petr Fiala.

Z obsahu měsíčníku

- Dnešek mýma očima
- Vláda tichého vína
- Vzpomínky staré 33 let
- Globální pohled na zdanění vína
- Masakr. Spotřební daň z tichého vína

- Cesta zpět do středověku
- Česko ve formě? Jak pro koho...
- Záznam z jednání o OSVČ
- Michlova dražota
- Michl proti všem

Dnešek mýma očima

■ **Petr Bajer** podnikatel | zastupitel města Holice | předseda Strany soukromníků České republiky | předseda její Sekce životního prostředí

Žijeme ve složité době způsobené mezinárodním napětím v souvislosti s ruskou invází na Ukrajinu. A vše se logicky promítá do našich životů, do naší životní úrovně, ale i do našeho myšlení a jednání.

Pojďme se na vše podívat z pohledu živnostníka drobného podnikatele. Tedy toho, co je nám blízké, činnosti, kterou živíme sebe, své rodiny, ale i své zaměstnance. Neprožili jsme poslední roky v pohodě z důvodů, které jsou notoricky známy. Léta covidu, léta strachu z budoucnosti. Po této době přichází drtivá inflace spojená s drakonickým zdražením energií. Pro hodně živností to byl důvod k ukončení podnikání. Byl to konec nejen pro samotného živnostníka, ale i pro všechny jeho zaměstnance, což si málokdo ze závistivců uvědomuje. Po léta čekali všichni nebo alespoň většina podnikatelů, kteří nejsou a nebyli napojeni na dotační penězovod, na změnu, kterou přinesou parlamentní volby. A nakonec jsme se dočkali, ale očekávaná realita je poněkud jiná.

Náš stav je stále posouván někam na okraj zájmu. A myšlenka, že jednou budeme váženými občany, o které se nebude otírat kdejaký odborář, je v nedohlednu za jakékoli vlády. Teď tedy několik poznatků z balíčku opatření této vlády. Nyní jsme v situaci, kdy se

na to musíme soustředit z pozice našeho živnostenského stavu.

Jsem přesvědčen, že opatření ve výdajové části státního rozpočtu se nikdy nenaplní. Vždy se najde cesta, jak státní peníze pohodlně utratit. Jsem ochoten pochopit zvýšení výdaje na obranu v současné době, ale naprosto nejsem ochoten pochopit, proč měnit systém rodných čísel a čímsi ho nahrazovat, navíc když to vyjde na 54 miliard! Přemýšlí někdo?

Podívejte se každý den na internet. Co se dočtete na prvních stránkách? Korupce a zneužívání dotací. A co se stane? Velké nic. Informace prostě zapadne. A tak kromě občanů zůstanou nejvíce vládním balíčkem postiženi drobní a malí podnikatelé a živnostníci, kteří jsou ovšem také občany. Zvýší se jim základ pro sociální pojištění, dopadají na ně stále drahé energie, zaplatí vyšší daň z nemovitosti, vyšší DPH, dražší dálniční známku, logicky podrazí nájem atd. A to stále v atmosféře tzv. „odborářské lži“, že zaměstnanec doplácí na živnostníka. **NEDOPLÁČÍ!** Rozhodující část pojištění za zaměstnance platí zaměstnavatel. Spousta živnostníků zavře, obce budou bez hospod, železář-

ství, papírnictví, pekáren a ubudou další řemesla. Lidé přijdou na pracák.

Pokud je vláda chce po tom všem dorazit, tak se jí to celkem úspěšně daří. A víze do budoucna je poněkud temná. Co nás může ještě čekat? Návrat minulé vlády podporované odbory. Děkujeme pěkně. Nebo nějaký populisté bez ekonomické víze. Ani jedno není nic pěkného. Inu, posuďte si to sami.

Vláda tichého vína

■ **Ing. Ladislav Linek** živnostník | ekonom | 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky

Vážení čtenáři, původně jsem pro svůj článek chtěl použít název „Konečné řešení živnostenské otázky“. Pak jsem si to vzhledem k historickým souvislostem rozmyslel jako trochu nevhodné, i když pravdivé. Již před časem jsem psal článek o tom, že Windfall Tax je špatné rozhodnutí, které ti velcí snadno obejdou.

Tak jsou na řadě ti malí, kteří se nemají, jak bránit. Bohužel se po dlouhá léta neumí ani dát dohromady. Kdo je roztržštěn, nemá sílu. Různé asociace a sdružení jsou sice fajn, ale nikdy nebudou mít sílu a vliv politické strany. Ale pojďme k balíčku současných opatření vlády. Jak prohlásil, myslím pan Skopec, jedná se krvavá, tedy ekonomicky krvavá opatření. Jde totiž o to, že ve vládnoucí koalici jsou strany buď více nebo méně socialistické a podle toho také tato opatření vypadají. Pokud budou dostávat agrobaroni, známí a známí známých všelijaké dotace do svých podniků, pokud budou z peněz daňových poplatníků podporovány všechny možné i nemožné neziskové a jiné organizace, pokud nebude vyřešena korupce ve státní sféře a hospodaření typu z cizího krev neteče, pak se nikam nepohneme. Že jsou tato opatření vůči drobným

podnikatelům a živnostníkům krajně nespravedlivá, o tom není pochyb. A kdo chce utahovat opasky, musí začít u sebe, i když je to finančně marginální. Ale politicky je to významné gesto. Pořád je prostor na výdajové straně, který není dostatečně využit.

Stále musíme rozlišovat, kdo dostane méně ze státního a komu se opět zvýší náklady na podnikání i náklady osobní. Víím, v jaké stavu přebírala tato vláda státní finance. ►

Víme po kom a víme, že v pocovidové době a v době ruské invaze na Ukrajinu. Víme, že předchozí vláda rozhazovala plnými hrstmi, aby podplatila své voliče. Vůbec nedokázala využít obrovské konjunktury, kdy se peníze sypaly tak říkajíc samy.

Naše veřejné finance nejsou v úplném průšvih, ale mají k tomu dobře nakročeno. Přesto, anebo právě proto však nelze s některými opatřeními, které pouze tahají peníze z kapes lidí, souhlasit. Uvedme si příklad. Mnozí živnostníci jsou na hraně existence a co je čeká? Vyšší platby na sociální zabezpečení, vyšší DPH

na prodej zboží nebo služeb, dražší energie, dražší dálniční známka, tlak na zvyšování mezd atd. atd. Spousta lidí se na to vykašle a pověsí se na krk státu. A to se opravdu „vyplatí“.

A ještě k těm vinařům. Silná lobby je lepší než jakékoliv ekonomické zdůvodnění. Na druhou stranu již nelze víno použít jako dar. Tedy lze, ale nelze to dát do daní, což bude mít také jistý dopad. Co nás čeká do budoucna, to fakt nevím. Ale těšit se na nějakou novou vládu po zkušenostech, co máme, se opravdu nedá. Snad jen na vládu Strany soukromníků České republiky... :-]

Vzpomínky staré 33 let

■ **Rudolf Baránek** zakladatel Strany soukromníků České republiky | člen vedení strany

V červnu 1990 jsme byli pozváni vedením Svazu křesťanských podnikatelů Holandska na jejich slavnostní zasedání. Dva měsíce předtím, v dubnu 1990, jsem byl zvolen delegáty předsedou Sdružení československých podnikatelů. Byla to doba, kdy měli představitelé podnikatelských a zaměstnavatelských svazů a sdružení ze svobodné části Evropy enormní zájem nás poznat. Jednak chtěli zjistit, jestli jsme už slezli ze stromů, a také chtěli zjistit, jak proniknout na náš trh.

V Holandsku jsem byl s 1. místopředsedou Sdružení československých podnikatelů panem Pavlem Dvořákem.

Setkání se uskutečnilo v historické budově slavné Východoindické společnosti, která ještě v roce 1990 byla provoněna čajem. Zaujalo nás, že ve velkém jednacím sále měli velký obraz Sandokana, svého úhlavního nepřítele.

Jednání v Holandsku mělo klasický průběh té doby. Na různých příkladech nám ukazovali strukturu své organizace, způsoby své činnosti a také rádi mluvili o úspěšnosti své země a o svém vlivu na chod své země. Jednou z částí jejich „školení“ bylo promítání diapozitivů o jejich svazu. Vzpomněl jsem si, že takové „kino“ na posuvné obrázky jsme měli doma, a otec nám promítal pohádky o Sněhurce, krtkovi a dalších hrdinech našeho dětství. Vše probíhalo v klidu až do momentu, kdy se na obrázku objevil holandský model tripartity. Královská rada, představitelé odborů a zaměstnavatelů. Nechali jsme si obrázek vrátit a vše podrobně vysvětlit. Při loučení jsme jim řekli, že uděláme vše proto, aby tripartita byla i v Československu. Nemáme bohužel krále, ale toho u nás může nahradit vláda. S kolegou Pavlem Dvořákem jsme v ten moment věděli, že to je způsob, jak můžeme

vládě „vlézt do kožichu“, a legálně se podílet na vývoji v Československu. Večer jsem z hotelu volal panu Václavu Valešovi, 1. místopředsedovi federální vlády a požádal jsem ho o schůzku ve velmi důležité záležitosti. Po příletu jsme mu popsali holandské poznatky a oficiálně ho požádali, aby zvážil náš návrh. Zvedl telefon a zavolał Marianu Čalfovi, předsedovi federální vlády. Slyšeli jsme, co mu říká. Po ukončení telefonátu nám Václav Valeš řekl, že Marian Čalfa ho pověřil, ať vše projedná a pokud se rozhodne, tak mu dává Radu hospodářské a sociální dohody ČSFR (tripartitu) do pravomoci. Ano, byla to doba zázraků, ale my jsme dělali vše proto, abychom na ně byli připraveni.

Dále už to mnozí z Vás znáte.

Založení a prvního jednání federální tripartity předcházeli podpis dohody těmito 8 signatáři

Václav Valeš – 1. místopředseda vlády ČSFR a předseda Rady hospodářské a sociální dohody ČSFR

Petr Miller – ministr práce a sociálních věcí ČSFR

Richard Falbr – prezident Konfederace odborových svazů ČSFR

Alojz Engliš – viceprezident Konfederace odborových svazů ČSFR

Hynek Hanák – prezident Svazu průmyslu ČR, generální ředitel Tatry Kopřivnice

Zoltán Berghauer – prezident Svazu průmyslu SR

Ladislav Rohoška – prezident Sdružení podnikatelů Slovenska

Rudolf Baránek – předseda Sdružení československých podnikatelů

4 z 8 tehdejších signatářů jsou dnes členové přípravného výboru konference.

28. srpna 1990 proběhlo první jednání Rady hospodářské a sociální dohody ČSFR a začala doba velkých změn. A to i značnou zásluhou federální a následně i nově založenými republikovými tripartitami, to vše při udržení sociálního smíru!

Pro nás i pro odbory bylo klíčové to, že federální vláda vzniklá ze svobodných voleb tímto aktem oficiálně uznala výše uvedené odborové a zaměstnavatelské svazy a sdružení za partnery pro jednání na tripartitní platformě. I z vyprávění tehdejšího ministra pana Petra Millera jsem se po 33 letech dozvěděl, že i na jeho ministerstvu lidé kolem profesora Tomeše hledali cestu. Jejich nadřízený 1. místopředseda vlády nám o tom tenkrát nic neřekl. Politicky se ale federální a následně republikové tripartity narodily, jak jsem napsal. Ale je jisté, že jejich poznatky výrazně přispěly k rozběhnutí „tripartitního procesu“. Václav Valeš byl v porevolučním období politikem velkého formátu. Vše klíčové jsme projednávali v Radě hospodářské a sociální dohody ČSFR před jednáním federální vlády. A po většině jsme našli kompromisní řešení, které on ve vládě a v parlamentu následně obhájil. Držel slovo a uměl rozhodnout. Tento postup i přístup nyní v České i Slovenské republice vinou vlád dlouhodobě chybí. Vlády vše tají do poslední chvíle a se sociálními partnery připravované materiály neprojednávají! Následkem je nebezpečně narůstající sociální napětí ve společnosti obou republik.

Globální pohled na zdanění vína

■ **Josef Valihrach ml. vinař | mezinárodní rozhodčí vín | sympatizant Strany soukromníků České republiky**

Dovolím si k tématu spotřební daně i trochu globální pohled. Motivací celé diskuze z naší strany není peněžní rovina navýšení cen tichých vín nebo náš podíl na chodu státu. Osobně jsem první pro vyrovnané rozpočty. Na vinařství si naše rodina nikdy nebrala dotace a víme, že zásahy ve prospěch ozdravení rozpočtů jsou nutné.

Vinařský sektor obecně pak kromě ukončení „dárkových vín“ pocítí právě škrtu dotací (stejně jako všichni zemědělci) a dotknou se ho také všechny ostatní daňové úpravy. Zůstávají stále poplatky za ověření hroznů, za zatřídění vín SZPI, odvody do Vinařského fondu za každý hektar a každou láhev a podobně. Není pravda, že by byla aplikována velikostní výjimka pro malé, která by platila pro „90% vinařství“, jak často zaznívá. NERV tím argumentuje a bylo by to krásné, ale podle nadřazené legislativy EU toto není bohužel možné. Jde jen snížit hladinu daně na polovinu, ale všechna ta administrativa s tím spojená by byla stejná. Jen by se to pak státnímu rozpočtu ještě méně vyplátilo.

Má to bohužel ještě další rovinu. První dovozce, který by toto napadl na úrovni EU, by dostal za pravdu, že výjimka musí být aplikována i na ně. Takže by tu vzniklo mnoho firem, které by si dovozy rozepsali pod zmiňovaný limit (v éteru lítalo 100 000 l) a danili by menší sazbou.

Námítky ohledně reálné podoby byrokracie spojené se zavedením spotřební daně jsme čerpali z diskuzí od kolegů, kteří pod ni spadají kvůli produkci fortifikovaných vín (a kterých tu ke dnešnímu dni zůstala sotva hrstka). Vše podkládají i čísla z devadesátých let. Spotřební daň tu tehdy byla i na tichá vína a sektor stagnoval. Bylo tu nesrovnatelně méně vinařů a ani plocha výsadby nerostla.

Situace u šumivých vín (kde spotřební daň je) navíc ukazuje, že naprostá většina domácí produkce pochází od jednoho velkého subjektu a produkce menších firem je okrajová. Nic proti jim, jde o jiný trh, který má svá specifika. Ale právě obsazení trhu velkými firmami a zahraničním dovozem je to, co spotřební daň způsobuje. Zahraniční vinaři si u sebe nebudou muset zakládat daňové sklady. V rodině máme také sládku minipivovaru a po diskuzi s ním a s jeho dalšími kolegy nám bylo řečeno, že výběr spotřební daně za cca 500 mini pivovarů stojí stát víc, než je jeho přínos rozpočtu.

Šlo nám také o vyjasnění všech dopadů. Při dotazování na oficiálních místech se nám dostávalo často protichůdných odpovědí. Zásadní však bylo stanovisko, že by se následně takto danili všechny zásoby. Záloha daně se vyměřuje dopředu. Po covidových letech a v momentální situaci se sklepy velké části vinařství plní.

Pro vinařství, která se specializují na vína vhodná k archivaci, by to byla těžko ufinancovatelná záležitost. Nemluví o tom, že by to vinaře pak motivovalo spíše dělat jen mladá vína a „nemít v tom peníze“. Zůstali by tu pak místo vinařství „plnírny“ s rychlým obrátem.

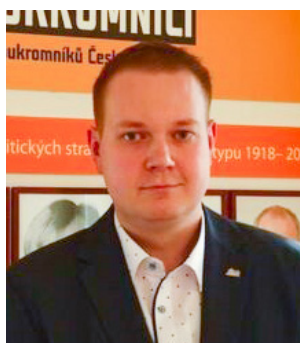
Pro jistý, rychlý výběr státu by mi osobně dávala větší smysl zvýšená sazba DPH pro alkoholové produkty. To by mělo své specifické komplikace, ale určitě by to nepožadovalo takové náklady státu na výběr a ani by kvůli tomu nikdo z vinařů asi nekončil. Nechceme jen křičet, chceme se státem spolupracovat na nalezení řešení. Ještě k terminologii. Nulová spotřební daň není výjimkou.

Důležité je srovnání pohledem – tiché víno v ČR ve vztahu k EU. Kde je nulová sazba spotřební daně zavedena směrnicí z roku 1992. V současné době pak probíhá periodické zhodnocení této směrnice a k 31. 12. 2024 má být předložena zpráva, kterou případně komise zohlední v úpravách. Jednoduše musíme srovnávat v podmínkách otevřeného trhu členských států pivo k pivu a víno k vínu. Kolem sektoru se navíc obecně chystá řada další legislativy, která bude muset být harmonizována.

Nepodložený je i argument, že nulová spotřební daň na tiché víno je jen v zemích, které svou produkci uspokojí poptávkou trhu. Jen kolem nás má stejný (nebo horší) poměr soběstačnosti Německo a Slovensko. Naopak výjimkou se během několika let může stát spotřební daň na šumivá vína, kterou nedávno zrušilo po analýze vinařského sektoru a analýze jejího reálného výběru Rakousko. Obecně je Rakousko naším dobrým vzorem v pohledu na efektivitu státní správy vinařského sektoru a jeho následného přínosu státu. Dále ke konci možnosti odpočtu darovaného vína na základě výjimky v zákoně o dani z příjmu:

Narozdíl od nulové spotřební daně pro tichá vína toto bylo v českém právním systému opravdu zařazeno jako výjimka, takže její zrušení bylo pro vládu nejspíše nejjednodušší. Nicméně tato kategorie byla zvláště pro menší vinaře vždycky zásadní a její důležitost díky post-covidové transformaci trhu ještě narostla. Obecně jde o zhruba 30 až 40% procent tržeb a někteří kolegové mi říkali, že u nich šlo v posledním roce o ještě zásadně vyšší čísla. Jednoduše řečeno to byly nákupy před koncem roku, které řadě vinařů umožnily přecházet slabé lednové a únorové měsíce, kdy je celý sektor v útlumu a nemůžete pořádat ani žádné venkovní akce. Momentálně nás ale trápí také to, že si z nás lidé jako pan Prouza dělají štít proti veřejnosti a mystifikují způsobem „vinaři neplatí žádné daně, ale kojenecá voda je přesunuta do 21 %“.

Uvědomujeme si, že musíme situaci vysvětlit. Problematika je složitá, dá se v ní jen těžko vyznat, ale to přesně odráží charakter navrhované spotřební daně.

Masakr. Spotřební daň z tichého vína v praxi

■ **Pavel Kužulič vinař | Hustopeče u Brna**

Milé děti, světem nám poletuje návrh na zavedení spotřební daně na tzv. tichá vína. Jak jistě víte, už dlouhá léta šmudlám vína fortifikovaná, a z nich, jak možná nevíte,

se platí spotřební daň. A jako dlouholetý platí spotřební daně bych k celému tomuhle cirkusu něco rád napsal. Nebudu se zabývat tím, jestli její zavedení zlepší stav našeho státního rozpočtu. ►

Napíšu, jak se tahle daň kontroluje a vybírá. A věřte mi, že je to velká legrace.

Abyste mohli platit spotřební daň, musíte si zřídit tzv. daňový sklad. Tedy získat povolení k provozování daňového skladu. Je to vlastně docela jednoduché. Podáte si žádost k zakreslení svého vinného sklepa, tj. prostoru, kde budete víno skladovat. Nějaký čas si dopisujete s celní správou a vyplňujete různé drobnosti. Cca za půl roku se vám podaří splnit vše, co si celní správa žádá a po několika místních šetřeních dostanete žádané povolení. Dále nahlásíte, kolik a jakého vína hodláte v tom kterém roce vyrábět. A kolik případně hodláte vína archivovat. Musíte počítat produkci na několik let dopředu, protože nesmíte překročit předem nahlášené množství. Velká legrace je, když se vám urodí a máte vína více, než dopředu nahlášené. Za to jsou různé sankce, hrozba odebrání povolení atd. Moc milá je také povinnost složení kaucy na účet celní správy ve výši vypočítané na maximální možné za vinařství. Tu pak každý měsíc kontrolujete poměrně složitým vzorcem, abyste nepřekročily výši složené kaucy. A to jste zatím nevyrobily žádné víno.

Asi jste si myslely, že jenom posbíráte hrozny, zpracujete je a necháte kvasit. Pochopitelně tehdy, když vám dozrají na správný cukr, když neprší a seženete kombajn nebo brigádníky. Ale to by bylo příliš jednoduché. Existuje totiž vyhláška celní správy. Musím přiznat, že bez pomoci pracovníků celní správy bych to neuměl ani udržovat ani vést. Pak podle tohoto formuláře dáváte každý měsíc daňové přiznání, případně hlášení o tom, že jste žádné víno neprodaly. Ideálně byste měly na každou láhev, kterou vydáte z daňového skladu vystavit fakturu, na které uvedete IČ či rodné číslo kupujícího. Technicky to není možné, tak vymýšlíte, jak to udělat, aby bylo liteře zákona učiněno

žadost. Doklad pochopitelně také kontroluje správce daně. Až doteď to celé určitě vypadá dost jednoduše, ale nebojte, opravdová zábava teprve začíná.

Pokud si ve vašem vinném sklepe, kde máte víno, zřídíte daňový sklad, nesmíte tam kromě sebe nikoho pustit. Všechny nádoby, ve kterých víno skladujete musíte nechat ocejchovat. Bohužel to nestačí od výrobce a musí na to být extra firma. Každoročně musíte prokázat tzv. bezúhonnost. Tj. dokázat, že jste vůbec hodni platit daň. Je to hromada dokumentů, potvrzení a dalších dokladů ze všech zdravotních pojišťoven, ČSSZ, finančního úřadu, všech bank, ve kterých máte nějaké závazky. Je to hračka a za půl roku to máte pohromadě. Kontroly z celní správy, které z počátku chodily dvakrát týdně jsou už pouhou třešinkou na dortu.

Ale abych se zastal celní správy, která má celou tuhle legraci na starosti. Nebýt ochoty a pomoci pracovníků celního úřadu v Břeclavi, nikdy bych celý tenhle cirkus nedal dohromady.

Na celé téhle šarádě se zavedením spotřební daně mě nejvíce okouzlila představa, jak se tohle celé bude administrovat a kontrolovat. Aktuálně nás kontrolují pět. Opravdu chci vidět, jak se bude kontrolovat těch několik tisíc vinařů.

I v současnosti existuje povinnost evidovat a platit spotřební daň z tohoto vína. Jen sazba je nula.

A díky tomu to vlastně nikdo nekontroluje. Moc se mi líbí argument, jak se tohle nebude týkat těch malých vinařů, jak se pro ně udělá zvláštní režim.

On takový už existuje a do toho dosud zavedeného tisíce litrů nemusíte vést ani evidenci a ani podávat daňové přiznání. Má to jedinou vadu na kráse, a to, že takové víno nesmíte prodávat.

Cesta zpět do středověku

■ Jitka Linková vedoucí Republikové kanceláře strany

Zelený ekoterorismus nijak zvlášť nepolevuje. Obzvlášť v Německu je zelené šílenství hodně rozšířené. A protože se jedná o největší ekonomiku v Evropě a nejsilnějšího hráče v EU, je to docela průšvih.

Odstavíme všechny elektrárny kromě větrných a fotovoltaických. Nebudeme jíst maso. Všechny dopravní prostředky budou na elektřinu. To je vize dnešních lídrů Evropy. Já pevně doufám, že jen menšiny. A také pevně doufám, že se milčící většina probere a začne se chovat rozumně.

Představme si, že výše uvedené bude uvedeno do praxe. V podstatě celá naše existence bude viset jen na elektrické energii. Jenže slunce si svítí, jak chce a vítr si taky fouká, kdy se mu zachce. A stačí jeden slunečný a větrný den a na malér je zaděláno. Zažili jsme to nedávno, kdy musely být odpojeny stovky fotovoltaik od sítě, aby ji neshodily. Už dneska je totiž přenosová síť na hraně. A drží se hlavně proto, že klasické elektrárny mají stabilní výkon. Ale mají zase tu nevýhodu, že neumějí pružně reagovat a snížit nebo zvýšit jejich výkon je záležitost na hodiny či dny.

A pak to může přijít. Nedávno jsem četla článek o sluneční bouři v 1859 a jejím dopadu na naši matičku Zemi. Protože na elektřinu

bylo minimum věcí, v podstatě nešel jen telegraf. Autor článku ale dále popisoval, že v červenci 2012 jsme jen o vlásek unikli ještě větší bouři, než byla ta v roce 1859. Co se stane, když jí příště neunikneme? Celá Evropa, pokud pojedje jen na „zelené“ zdroje elektřiny, totálně zkolabuje. A to dost na dlouho. Protože budeme mít všechno na elektřinu, nepůjde vůbec nic. Nikam nedojedeme, nic si nekoupíme, neuvaříme, neposvítíme si, nebudeme nic vyrábět. Nemocnice pojedou jen tak dlouho, dokud jim nedojdou záložní zdroje. No a my si zapálíme svíčky, ti šťastnější z nás, kteří budou mít kamna na dřevo, si i zatopí a uvaří. Budeme chodit pěšky nebo jezdit na kole. Elektrokola ale nepojedou. Možná se vrátím ke koním a volským potahům. Ať žije středověk 21. století.

Zajímalo by mě, jestli alespoň něco z výše popsaného zelení vůdci vědí. Pokud ano, pak je podle mého názoru jejich úkolem zničit Evropu. Pokud ne, pak ve vedení nemají co dělat. Evropané jsou už tak rozmazlení a líní, že jim to asi nevadí. Podle dostupných informací to tak vypadá. Nevadí jim, že jim někdo shora přikazuje, čím mají jezdit, co mají jíst, co mají vyrábět. Mně to ale vadí. A hodně.

Celá západní Evropa by potřebovala zažít alespoň jednu pětiletku tvrdého socialismu. Myslím, že by se probrala. Trošku se bojím, aby to nebylo rouhání, protože to, co EU předvádí v poslední době, socialismem hodně zavání. Tam jsme ale my už byli. A já se tam rozhodně vracet nechci. Stejně jako spousta rozumných lidí u nás. Doufám!

Česko ve formě? Jak pro koho...

■ **Radomil Bábek** předseda Podnikatelských odborů – Unie podnikatelských a živnostenských spolků | podnikatel

Je správné a žádoucí udělat zásadní reformy hospodaření státu? Samozřejmě, vždyť naši politici, a to ze všech možných stran, nás jen zadlužují a zadlužují. Tak to dále nejde a musíme se z toho dostat. Je však konsolidační balíček Česko ve formě, který nám představila vláda Petra Fialy, tou reformou, kterou potřebujeme? Uvidíme, a posoudíme podrobně jednotlivá opatření.

Než se ale podrobně seznámíme s podrobnostmi balíčku (a už nyní můžeme konstatovat, že úspory jistě nejsou jeho silnou stránkou), mám několik osobních postřehů a poznámek:

Kdybych slyšel jen projev Petra Fialy, odtržený od všech jeho předchozích slov a činů, zatleskal bych a se slzou v oku bych byl šťasten, že máme tak férového a slušného premiéra.

Ministr Jurečka kritizuje předchozí vlády. Má krátkou paměť, protože v nich seděl a rozhodoval. Takže to, co kritizuje, je i jeho dílem.

Ministr Bartoš vystoupil, jako všichni ostatní, s pozitivně a vstřícně laděným projevem. Ten ministr Bartoš, kterému vláda za odměnu a jako odškodné zřídila Digitální a informační agenturu, úřad, nový úřad, přes který se lépe a snadněji

bude utrácet za tzv. digitalizaci státní správy. Že o nic nejde? Jistě, jde jen o desítky miliard korun ročně, které Bartoš utratí. To má být příspěvek ke konsolidaci státních financí?

Všichni tiše a nenápadně ignorují fakt, že největší zátěží pro naši ekonomiku i pro kapsy občanů nejsou důchody, ale přebujelý stát, a především podvolení se klimatickému alarmismu a klima politice EU a Německa – Green Deal, dekarbonizace, podpora elektromobility, podpora a upřednostnění OZE, zákazy spalovacích motorů, zelená taxonomie, emisní povolenky a jejich rozšíření atd. To jsou ony hrozby, které devastují naše hospodářství.

Vláda před pěti měsíci zvýšila o 10 % platy všem státním zaměstnancům, potom si ještě zvýšili platy sami poslanci. To ještě před pár měsíci nevěděli, že je nutné šetřit? To se k tomu šetření museli prokousat přes zvyšování nákladů? Nebyl to jen trik, jak si naklonit asi 500 000 státních zaměstnanců? A my máme vládě věřit, že to s nápravou hospodaření státu myslí vážně?

Vláda se skládá z lidí, kteří v opozici vyhlašovali, že jistě nebudou zvyšovat daně, že třeba daň z nemovitosti je nemravná, a že jedině Rado úspory na straně státu jsou správným postojem k hospodaření státu. Byli tito lidé v opozici slepi nebo se jim jen hodilo slibovat?

Řečeno s klasikem, slova, slova, slova, princí. Slova a věty vlády jsou krásné, ale její činy a dopady její politiky, podvolené progresivismu, jsou hroznivé.

Záznam z jednání zástupců OSVČ a Strany soukromníků na MPSV ve věci zvýšení odvodů OSVČ ze dne 3. 5. 2023

V návaznosti na otevřený dopis zaslaný 6. 3. 2023 Stranou soukromníků České republiky ministrům vlády ČR a odpověď ministra MPSV Mariana Jurečky ze dne 13. 3. 2023 se dne 3. 5. 2023 uskutečnilo společné jednání zástupců OSVČ a Strany soukromníků České republiky s odbornými pracovníky MPSV ve věci plánovaného zvyšování odvodů OSVČ v kontextu Daňového balíčku vlády ČR.

Jednání se zúčastnili Za MPSV:

Ing. Iva Merhautová, MBA – náměstkyně ministra
Ing. Tomáš Machanec, MBA – ředitel odboru
Benjamin Činčila – kabinet ministra

Za Stranu soukromníků České republiky:

Ing. Ladislav Linek – 1. místopředseda
Rudolf Baránek – zakladatel a člen vedení
Ing. Jaromír Schubert – prezident Unie Středního stavu

R. Baránek

Úvodem jednání připomněl historii vzniku federální a následně české tripartity (RHSD) a cíle sociálního dialogu. Kritizoval způsob, kterým se zástupci živnostníků dozvídají o připravovaných změnách, tj. zvyšování odvodů OSVČ.

L. Linek

Uvedl, že nelze porovnávat neporovnatelné, tj. argumentovat, že OSVČ odvádějí nižší odvody než zaměstnanci, neboť se jedná o dvě kategorie, lišící se ve výchozích podmínkách. ►

Počínaje právní ochranou zaměstnanců zakotvenou v Zákoníku práce a beneftích jako jsou nárok na placenou dovolenou, mateřskou dovolenou, nárok na ošetrovné rodinného příslušníka, na nemocenskou, stravenky, výpovědní lhůty, ručení za škody způsobené zaměstnavateli pouze do výše 4,5násobku mzdy a tak dále.

Tyto benefity zcela abscentují u kategorie OSVČ, (které navíc za své závazky a způsobené škody ručí celým svým majetkem), což bylo od počátku reflektováno politickou reprezentací kompenzací ve formě nižších odvodů na sociální a zdravotní pojištění.

Upozornil, že zhoršení podmínek pro OSVČ, tedy zvýšení odvodového zatížení by znamenalo, že řada drobných OSVČ ukončí svoji činnost, uvízne v sociální síti, a navíc jejich zaměstnanci přijdou o práci se stejnými důsledky.

Ing. J. Schubert

Vznesl dotaz, proč návrhy MPSV zveřejněné v HN dne 12. 4. 2023 nebyly řádným způsobem projednány se sociálními partnery na k tomu zřízení a více než 30 let fungující Komisi RHSD pro daně a pojistné, které je členem. Připomněl genezi a vznik společenské dohody stran VYMĚŘOVACÍHO ZÁKLADU při daňové reformě v roce 1992.

Cílem bylo z hrubého zisku OSVČ podrobit sociálnímu a zdravotnímu pojištění ekvivalent mzdy zaměstnance, tedy tu část, která je určena pro OSOBNÍ SPOTŘEBU OSVČ!

Byla tehdy stanovena jako 30 % rozdílu příjmů a výdajů, neboť by nebylo spravedlivé a ekonomicky obhajitelné podrobovat pojistným tu část hrubého zisku, která slouží pro akumulaci kapitálu, investice do rozvoje podnikání, které vzhledem k odpisové době nejsou v daném roce daňově uznatelné a další daňové neúčinné výdaje jako splátky jistin úvěrů použitých pro rozvoj podnikání a podobně.

Následně bylo za vlády ČSSD kolem roku 2000 v důsledku tlaku odborů na RHSD dohodnuto s tehdejším náměstkem MPSV Rusnokem a zástupci OSVČ (účastnil jsem se osobně) postupné navýšení Vyměřovacího základu během čtyř let z 30 % po 5 % ročně na současných 50 % rozdílu příjmů a výdajů.

Jako základní omyl a nepochopení označil mylné tvrzení, že zaměstnanci si platí vyšší pojistné než OSVČ. Není to tak, zaměstnanci si na sociální pojištění platí pouze 6,5 % z hrubé mzdy (zaměstnavatel hradí 3,8násobek, což je 24,8 %). U zdravotního pojištění si zaměstnanec hradí 4,5 % z hrubé mzdy, (zaměstnavatel dvojnásobek, 9 %).

Důvodem nižších odvodů OSVČ je tedy fakt, že OSVČ nemá zaměstnavatele, který by za ni odváděl další část odvodů. To je meritem problému.

Ing. I. Merhautová

Uvedla, že informace o plánovaných variantách zvýšení odvodů OSVČ se

do tisku dostaly neoficiálně, tj. únikem informací z MPSV a že se nejedná o konečný návrh, který bude předmětem politické dohody na vládní úrovni a bude oficiálně představen předsedou vlády Ing. Fialou v příštím týdnu.

B. Činčila

Poznamenal, že 60 % OSVČ podnikajících jako hlavní činnost si platí minimální pojistné, tj. nyní 2 944 Kč/měsíčně. Pokud takto odvádí sociální pojistné dlouhodobě, (vyměřovací základ je de facto 10 tisíc Kč, což reprezentuje 25 % průměrné mzdy), celé řadě OSVČ je přiznán starobní důchod ve výši cca 10 000 Kč, takže následně skončí v sociální síti a čerpají podporu od státu.

Tento stav chce MPSV postupně změnit a během 3 let navýšit minimální vyměřovací základ na úroveň 40 % průměrné mzdy, tedy přibližně na úroveň minimální mzdy, což znamená minimální odvod sociálního pojistného ve výši 5 000 Kč.

Zvyšování Vyměřovacího základu pro OSVČ z 50 % na 70 % rozdílu příjmů a výdajů označil jako jednu z diskutovaných variant, která bude diskutována na koaličních jednáních.

K tomu uvedl Ing. J. Schubert, že by tak došlo k nárůstu Vyměřovacího základu během 30 let z 30 % na 70 % tedy o 133 %, a že neexistuje skupina daňových poplatníků, kterým by odvodové zatížení vzrostlo tak dramaticky. Toto navýšení zástupci OSVČ ZÁSADNĚ A KATEGORICKY ODMÍTÁJÍ!

Bylo diskutováno stanovisko člena NERVu Dominika Stroukala, který navýšování odvodů OSVČ odmítá.

Mezi zástupci OSVČ a MPSV byla konstatována shoda v preferencích následujících principů a východisek:

1) Minimální sociální pojistné bude během 3 let zvýšeno z 2 944 Kč na cca 5 000 Kč tím, že dojde ke zvýšení minimálního Vyměřovacího základu na 40 % průměrné mzdy (v současnosti 16 100 Kč).

2) OSVČ, které v budoucnu zahájí podnikání budou začínat na současně vyšší Vyměřovacího základu (s ohledem na výpočet v daném roce) a opět během dalších tří let jim bude tento navýšen stejným principem na úroveň minimálního vyměřovacího základu odpovídajícího v daném roce platné minimální mzdě.

3) Zástupci OSVČ KATEGORICKY ODMÍTÁJÍ ZVÝŠENÍ VYMĚŘOVACÍHO ZÁKLADU na 70 % rozdílu příjmů a výdajů.

4) Obě strany se shodly na tom, že v případech, kdy jsou odvody OSVČ nízké z důvodů uplatnění "příliš štědrých" výdajových paušálů pro některé kategorie podnikatelů s minimálními náklady (například, IT specialisté, advokáti nebo daňoví poradci - 60 %), s otázkou řemeslníci a zemědělci 80 %), bude nutné uvažovat o redukcí výše těchto výdajových paušálů v budoucnosti.

zapsal Ing. Jaromír Schubert dne 13. 5. 2023

Michlova drahota. Za rekordní zdražování fakt nemůže vláda, ale já, píše guvernér ČNB

■ Lenka Zlámalová redaktorka | ECHO 24

zveřejněno 9. května 2023

Tento týden to bude přesně rok, co Česká národní banka změnila směr a styl. Prezident Zeman hledal nového guvernéra a členy bankovní rady, kteří v časech historicky nejvyšší inflace odmítnou k jejímu snižování používat základní zbraň, kterou proti ní mají.

Úrokové sazby. Zeman nikdy nevysvětlil, proč zvyšování úroků tak urputně odmítá a obsazuje podle toho centrální banku.

Jeho referenční skupina v ekonomice byli podnikatelé s obrovskými úvěry jako Andrej Babiš. A u úvěrů, které na rozdíl od hypoték nemají žádné časové fixace, bolí každá desetina procenta. Zeman si vybral většinu centrálních bankéřů v čele s guvernérem Alešem Michlem, která bude dělat měnovou politiku pro dlužníky.

Ve jménu té politiky rezignovala na svoji hlavní roli a smysl bytí, který jí dává ústava. Tím je udržování cenové stability. Inflace na úrovni 15 procent po roce Michlova guvernérství nemá s cenovou stabilitou nic společného. Na úroky už ČNB rok nesašla. K plnění svého ústavou daného úkolu už rok nepoužívá svoji hlavní zbraň. Hned na začátku řekla, že si prodlouží období, kdy tady bude dražota, nikoli cenová stabilita. Říkali tomu prognóza s delším horizontem. Přesně řečeno: ta dražota tady bude větší a delší, než kdyby se výrazněji zasáhlo.

Výsledek? Prudké zdražování se začíná stávat novým normálem. Říká se tomu inflační spirála. Lidé a firmy už nevěří, že se rychle vrátíme k cenové stabilitě. Tedy dobře, kdy se ceny mění plus minus

Echo24.CZ

JOURNALISM CAN NEVER BE SILENT

o dvě procenta. Centrální banka se dlouho hájila, že proti zdražování zasahuje místo sazeb kurzem. Do listopadu korunu uměle posilovala intervencemi. Pak už to ani dělat nemusela, protože koruna je rekordně silná. Používáme kurz, nepoužíváme sazby, tvrdí guvernér Michl. Jenže jedna z nejvyšších

inflací v celé Evropě tu přetrvává navzdory silné koruně. Ta zlevňuje dovozy. Jenže navzdory tomu je tady to rekordní zdražování. Kdyby nebyla ani ta silná koruna, máme inflaci ještě výrazně vyšší.

Tady jsme po téměř roce s novou většinou bankovní rady, která odmítá zvedat úroky. Sám guvernér po posledním jednání bankovní rady fakticky přiznal, že jeho politika odporu ke zvyšování úroků nefunguje.

Michl proti všem

■ Bohumil Pečinka, Petros Michopoulos podcast Kecy a politika

Víc než dvacet let se nestalo, aby mezi guvernérem České národní banky a premiérem republiky proplekly veřejně ventilované spory.

Tentokrát je odstartoval guvernér Aleš Michl, který na adresu vlády na tiskové konferenci řekl: „Cesta k nižší inflaci vede přes snižování deficitu státního rozpočtu, potrhují: snižování deficitu státního rozpočtu. Fiskální zodpovědnost je pro nás strašně důležité téma.“ Premiér Petr Fiala na to odpověděl, že by si guvernér měl víc všimnout toho, jak centrální banka bojuje s inflací, protože je to právě ČNB, která drží nejvíc nástrojů, jak zajistit cenovou stabilitu.

Vyvolává to dvě základní otázky: Kdo může nejvíc ovlivnit pokračující zdražování? A proč se Aleš Michl rozhodl ventilovat svoje názory veřejně?

V ústavním systému brzd a protivah funguje rovnováha mezi pravomocemi ČNB a vlády následovně. Voliči mají právo hlasovat pro jakoukoli stranu, včetně populistické, která slibuje všechno všem a zadluhuje stát. Z tohoto pohledu vláda teoreticky nemusí být finančně kredibilní. Zato centrální banka (ČNB), která má za hlavní úkol pečovat o cenovou stabilitu, kredibilní být musí.

Jinak řečeno, pokud vláda v souladu se svým volebním programem příliš zadluhuje stát, musí jí na to vedení ČNB zdvořile upozornit a následně musí jednat, a to těmi nástroji, jaké má. Například tím, že zvýší úrokové sazby, čímž každé vládě prodraží peníze, které si chce půjčit. Kdyby takto postupovala Michlova bankovní rada ČNB, nemohl by nikdo nic namítnout. Ona se však dostala do dvojí pasti.

Když před rokem Aleš Michl nastupoval, tak oznámil, že nebude zvyšovat úrokové sazby. Bylo to přesně v duchu politiky Andreje Babiše a Miloše Zemana, kteří po novém guvernéru ČNB chtěli, aby sazby nezvyšoval, protože by to, podle nich, poškodilo ekonomiku. Aleš Michl, tento bývalý poradce premiéra Babiše a nominant exprezidenta Zemana, nemůže pohrozit vládě vyššími sazbami, ani kdyby chtěl. Takže se vybíjí na tom, že hrozí vládě, aniž by týden počkal,

jestli náhodou jí připravovaný úsporný balíček není odpovědí na jeho kritiku.

Aleš Michl je také v druhé pasti. V době sněmovních voleb zveřejnil legendární článek s názvem Nesmysly o inflaci (MF Dnes, září 2021), kde se zastává tehdejší Babišovy vlády, které pod rukama začala

růst inflace. Tehdy napsal: „Pečovat o cenovou stabilitu je úkolem ČNB. Vláda za to fakt nemůže. Pokud chcete na někoho rvát, tak spíš na mě tedy.“

Chtělo by se říct: jednu vládu za zadlužování kritizuje, druhou brání. Spisovatel Ludvík Vaculík o těchto situacích říkal, že nejde mít v jedné věci současně opačný názor, a tvářit se, že mám v obou případech pravdu. To je případ Aleše Michla, což ho tlačí ke zdi.

Je pravda, že čím větší deficit státního rozpočtu, tím více se podpaluje inflace v zemi. Zároveň platí, že většinu nástrojů na utlumení množství peněz v ekonomice má stejně ČNB. To je ostatně dlouhá historie debat, které se v západní Evropě vedly přes třicet let o tom, jestli má, nebo nemá být centrální banka nezávislá.

Nakonec většina zemí, včetně Česka, tuto nezávislost prosadila. ČNB proto nic nebrání aktivně proti inflaci bojovat. Pokud samozřejmě odhlédneme od slibů, které Aleš Michl dal Andreji Babišovi a Miloši Zemanovi.

Co ovšem dnes nejvíc znepokojuje, je, že v politice ani ve společnosti není zakořeněno vnímání inflace jako největšího ekonomického zla dneška. Vyvolává to dojem, že politické elity necítí tlak zespodu, a proto nechávají inflaci volnější průběh a skrze ni se potichu splácí zadlužení, které tu udělaly předešlé vlády.

Základem úvah na téma, jak inflace dlouho potrvá, jsou inflační očekávání. Pokud lidé a firmy přijmou jako fakt, že zdražování tady s námi bude ještě řadu let, přizpůsobí tomu své chování a budou se snažit zvedat ceny zboží, služeb a vyjednávat si vyšší mzdy. To by mohlo vyvolat druhou vlnu inflace. I z toho pohledu by bylo dobré, aby si Michl s Fialou o těchto věcech promluvili mezi čtyřma očima a dospěli k přijatelnému kompromisu. Pokud ne, má centrální banka i vláda stále dost možností co s touto situací dělat.

Hydrogenmethane a.s.

Vaše cesta

Jsme skupina investorů do obnovitelných energií a specialisté na metanizaci.

K obnovitelným zdrojům energie se v podmínkách ČR řadí využití energie vody, větru, slunečního záření, biomasy a bioplynu, energie prostředí využívaná tepelnými čerpadly, geotermální energie a energie kapalných biopaliv.

Obnovitelné zdroje energie jsou v podmínkách ČR nefosilní přírodní zdroje energie, tj. energie vody, větru, slunečního záření, pevné biomasy a bioplynu, energie okolního prostředí, geotermální energie a energie kapalných biopaliv.

Power2Gas nebo také metanizace je koncept, který umožňuje akumulaci elektřiny díky plynu a zároveň je schopen využít produkovaný oxid uhličitý na výrobu metanu. Jak to funguje?

Nadbytečná elektrická energie se pomocí elektrolýzy přemění na vodík.

Pak následuje takzvaný stupeň metanizace, kdy se z vodíku a oxidu uhličitého (CO_2) získá syntetický metan. Ten můžeme snadno přepravovat, dodávat do plynárenské sítě, využít pro vlastní spotřebiče nebo ho v případě potřeby proměnit zpět na elektrickou energii.

Obchodní ředitel: Martin Kuruc,
tel.: +420 777308786,
e-mail: martin.kuruc@lshydrogenmethane.cz

NÁRODNÍ INSTITUT PRO OBRANU A BEZPEČNOST

O NÁS

Hlavním cílem činnosti Národního institutu pro obranu a bezpečnost, z.ú. je aktivně přispívat k výchově nastupujících generací k hrdosti, vlastenectví a schopnosti čelit krizovým situacím. Zasazujeme se o budování aktivní občanské společnosti schopné efektivně hájit svou národní suverenitu a k posilování občanské spoluzodpovědnosti za všeobecnou bezpečnost a obranu České republiky v případě jejího ohrožení.

ŘEDITEL INSTITUTU OBRANY

STANISLAV GAZDIK

(ER) SERGENT CHEF (médaille militaire)

Dnes válečný veterán a bývalý legionář. Do cizinecké legie vstoupil v roce 1991. Díky výborným výsledkům se dostal jako první člověk z východní Evropy do speciální zásahové jednotky Group Commandos Parachutistes (GCP) v 2 REP. Kde končil jako zástupce velitele jednotky, dnes ředitel institutu obrany.

PODPOŘTE NAŠI ČINNOST

Abychom mohli vytvořit nový dětský kroužek pod vedením zkušeného instruktora při každé škole.

Národní institut pro obranu a bezpečnost, z.ú.

Kostelecká 879/59 Praha 9, 196 00, Česká republika

IČ: 05390681

DIČ: CZ05390681

info@institutobransy.cz

TEL. +420 721 008 942

WWW.INSTITUTOBRANY.CZ

PODPOŘTE NÁS

Číslo účtu: 2113540651/2700

QR Platba

RVS Chodov, s.r.o.

NAŠE FIRMA VYRÁBÍ A DODÁVÁ

- ✓ Pásové váhy
- ✓ Zásobníkové váhy
- ✓ Váhy na síla
- ✓ Mostové váhy,
- ✓ Pytlovací váhy
- ✓ Váhy na BIG-BAG
- ✓ Váhy pro betonárny
- ✓ Linky pro MZK – míchání mineralbetonů
- ✓ Dávkovací linky

Vyhodnocovací jednotka RVS350U

vážící mechanika TS102

RVS Chodov, s.r.o.

Vančurova 504

357 35 Chodov

Tel.: 602 278 444, fax: 352 667 749

www.rvs.cz e-mail: rvs@rvs.cz

www.royalczechbeer.cz

Drazí příznivci tradičního českého pivovarství,

jmenuji se Radek Trojna a jsem zakladatelem značky Royal Czech Beer. Tato značka piva vznikla v roce 2013 a již svým názvem odkazuje na královskou tradici českého pivovarství. Všechna piva, která se pyšní názvem Royal Czech Beer, jsou vařena tradiční českou technologií jen z těch nejkvalitnějších českých a moravských surovin.

Po úspěšném působení na zahraničních trzích jsem se rozhodl přijmout další výzvu, prosadit se se značkou Royal Czech Beer na trhu tuzemském. Sestavil jsem tedy tým odborníků, kterých si velice vážím, a výsledkem jsou produkty, jejichž lahodnou, plnou, říznou a hořkou chuť budete moci ochutnat i u nás v České republice v restauracích, hotelích, penzionech a dalších místech. V současné době se prezentujeme exkluzivním balení šesti skleněných láhví o objemu 0,33 l. Toto balení lze v případě zájmu graficky upravit, například zakomponovat logo Vaší společnosti, čímž získáte skvělý dárkový předmět pro Vaše klienty.

Další informace o společnosti Royal Czech Beer najdete na stránkách www.royalczechbeer.cz, Facebooku a Instagramu.

Dej Bůh štěstí, Radek Trojna.

+420 606 760 000
prodej@royalczechbeer.cz

PŘIHLÁŠKA – číslo
Člen Strany soukromníků České republiky

Jméno	Příjmení	Titul
Datum narození	Bydliště	
Místo narození	Okres	
Druh podnikání, povolání	Kraj	
Telefonní kontakt	E-mail	

Podpisem této přihlášky k členství prohlašuji, že:

- jsem se seznámil se stanovami Strany soukromníků České republiky;
- nejsem členem jiné politické strany nebo hnutí;
- nebyl jsem členem ani spolupracovníkem StB;
- jsem si vědom, že členství ve Straně soukromníků České republiky mi vznikne, až kladným vyjádřením místně příslušného krajského orgánu a zaplacením členského příspěvku;
- členský příspěvek se platí výhradně na bankovní účet č. 115-5828550267/0100, pod variabilním symbolem DATUM NAROZENÍ;
- souhlasím se zpracováním svých osobních údajů, které jsem shora uvedl;
- souhlasím se zasíláním informací o dění ve Straně soukromníků České republiky.

Poučení (výňatek ze stanov):

Členem Strany soukromníků České republiky se může stát občan ČR po dosažení věku 18 let. Členství v jiných politických stranách či hnutích je překážkou pro vznik členství. Členství vzniká splněním všech těchto podmínek: podáním řádně vyplněné a podepsané typizované přihlášky k členství ve Straně soukromníků České republiky, vyslovení souhlasu příslušného krajského orgánu s členstvím a řádným a včasným zaplacením členského příspěvku.

Členství ve Straně soukromníků České republiky zaniká vystoupením nebo zrušením členství nebo úmrtím člena, nebo nezaplacením členského příspěvku ani v náhradním termínu. O zrušení členství rozhoduje předsednictvo na návrh krajské rady, ke které člen místně přísluší. Proti rozhodnutí o zrušení členství má člen právo podat písemnou formou odvolání, doručené předsednictvu do 15 dnů od písemného obdržení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje kontrolní a revizní komise Strany soukromníků České republiky.

Členský příspěvek hradí člen najednou za kalendářní rok. Členský příspěvek činí 50 Kč za každý i započatý kalendářní měsíc členství, nejvýše však 600 Kč ročně. Členský příspěvek je u nových členů splatný vždy do 30 dnů, ode dne převzetí přihlášky místně příslušnou krajskou radou, a to ve výši odpovídající součinu členského příspěvku za každý i započatý kalendářní měsíc členství a počtu měsíců, které ke dni podání přihlášky zbývají do konce kalendářního roku, ve kterém byla přijata přihláška člena. U stávajících členů je členský příspěvek splatný do 31. 3. každého roku dopředu ve výši 600 Kč. Okamžikem nezaplacení členského příspěvku dochází k pozastavení členství, které se projeví pozastavením výkonu všech funkcí a ztrátou hlasovacího práva.

Datum:

Datum:

Podpis žadatele o členství

Vyjádření krajského orgánu

Datum registrace přihlášky:

PŘIHLÁŠKA – číslo**Sympatizant Strany soukromníků České republiky**

Jméno	Příjmení	Titul
Datum narození	Bydliště, okres	
Druh podnikání, povolání	Kraj	
Telefonní kontakt	e-mail	

Motto: Strana soukromníků České republiky byla založena 21. 11. 2008 v Praze – Horních Počernicích jako stavovská politická strana živnostenského typu.

- Strana soukromníků České republiky navazuje na tradice parlamentní a vládní Československé živnostensko-obchodnické strany středostavovské (1918-1938), jejíž činnost byla násilně přerušena německou okupací a které nebyla povolena obnova činnosti po válce usnesením Národní fronty (ČSSD, KSČ, ČSL, Národní socialisté) ze dne 4. 4. 1945.
- Navazuje také na činnost Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČESKÉ REPUBLIKY (1992-1996), kterou v parlamentních volbách 1992 volilo do ČNR 203.642 voličů (3,14 %) a v komunálních volbách 1994 získala pozice starostů v 9 městech a obcích a měla 172 zastupitelů.
- Strana soukromníků České republiky má hlavní politický cíl stát se důraznou politickou sebeobranou OSVČ, živnostníků, majitelů malých a středních firem, jejich rodinných příslušníků a jejich zaměstnanců v obcích, městech, krajích, parlamentu, senátu a vládě ČESKÉ REPUBLIKY.

Práva organizovaného sympatizanta Strany soukromníků České republiky:

- být pravidelně informován o činnosti strany, jejich usneseníh, záměrech a zúčastnit se diskuze nad tématy s hlasem poradním;
- možnost ucházet se o místo na kandidátce v obecních, krajských, senátních a parlamentních volbách; v místech, kde Strana soukromníků České republiky nemá zatím členy, může sympatizant iniciovat v komunálních volbách vznik kandidátky pod hlavičkou Strany soukromníků České republiky, stát se lídrem kandidátky a po schválení orgány kraje zúčastnit se s podporou Strany soukromníků České republiky komunálních voleb;
- možnost získání kontaktů na členy a sympatizanty Strany soukromníků České republiky a následnou spolupráci s nimi zvýšit svůj obchodní a výrobní potenciál.

Povinnosti organizovaného sympatizanta:

- hájit politický směr Strany soukromníků České republiky;
- dobře reprezentovat Stranu soukromníků České republiky při objasňování politických záměrů.
-

Zasláním daru ve výši 100 Kč na účet číslo 115-39 02 72 02 97/0100 stvrzuje organizovaný sympatizant svůj status na jeden rok.

Datum:

Podpis žadatele

Datum:

Vyjádření krajského orgánu

Datum registrace přihlášky:

REGISTRAČNÍ LIST

člena nebo organizovaného sympatizanta Strany soukromníků České republiky
v Obchodní a ekonomické sekci strany

Titul, jméno, příjmení	Název firmy, OSVČ, majitel, jednatel

Sídlo firmy – telefon, email, web	Počet „poboček“ včetně obce či města, ve kterém působí

Předmět podnikání	Nabídka zboží, služeb, obch. spolupráce

Komentář

Založení **Obchodní a ekonomické sekce Strany soukromníků České republiky** bylo schváleno Rozšířeným předsednictvem strany **28. 5 2020**. Základní myšlenkou je to, aby náš člen nebo organizovaný sympatizant např. z Ostravy, Prahy, Karlových Varů věděl, čím se zabývá jeho stranický kolega z Břeclavi, Uherského Hradiště, Liberce atd.

Jsem přesvědčen, že **tato základní informace** může být počátečním impulzem k obchodní nebo jiné spolupráci mezi našimi lidmi. **A to vše při plném vědomí, že politická strana nesmí ze zákona podnikat. Ale může svým členům poskytnout i takový druh servisu!!!** Soukromník, který se rozhodne vstoupit do politiky, musí také vydělávat peníze. A k tomu je každý kontakt dobrý. **Po prvních 15 zájemcích z našich řad připravíme databázi a uvidíme, jak dále.** Naši předkové z Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské mezi sebou velmi čile obchodovali. I když neměli internet, věděli o sobě. Vzal jsem na sebe dobrovolně zodpovědnost za tento pokus. **Prosím o Vaše připomínky a návrhy.** Více hlav více ví.

Rudolf Baránek

